

Kayıp Haberini Çocuklara

Anlatmak:

Deprem Esnasında Babasını Kaybeden Elif

Burada verilen örnekteki yaş grubu **doğumdan ilkokul çağına kadar olan çocuklar** içindir. Haber veren kişi çocuğun güvendiği, kendisine karşı şefkatle yaklaşan, tanıdığı, sevdiği biri ya da birileri olmalıdır. Anne yoksa teyze o da yoksa anneanne gibi kişiler haberi verebilir.

Deprem esnasında babasını kaybeden altı yaşındaki Elif'e annesi durumu açıklamak için Elif'in kendisini güvende hissettiği ve sık sık oynamaya geldikleri oyun parkına götürdü. Elif biraz oynadıktan sonra annesi ile oturdular ve annesi ona: **"Sana baban ile ilgili kötü bir haber vermem gerekiyor"** dedi. **"Artık baban yanımızda olamayacak. Yani bizler gibi yemek yiyip, nefes alıp, uyuyup uyanamayacak"** dedi. Bunun üzerine Elif ağlayarak: **"Ben babamı istiyorum!"** diye bağırma

başladı. Zeynep Hanım bu cümlelerin ardından ölen kişilerin tekrar yanımıza gelebileceğini açıkladı. Elif ağlayarak: **"Sözünü tutmadığım için mi babam gitti?"** diye sordu. Annesi Elif'in saçlarını okşadı ve: **"Hayır sen babanın sözünü tutmadığın zamanlarda da baban seni seviyordu"**, bu sebeple kızının kendisiyle

ilgili bir durumdan kaynaklı babasının gitmediğini deprem sebebi ile babasının gittiğini açıkladı.

"Peki okullar açıldıktan sonra babam gelecek mi?" diye soru sormaya devam etti Elif. Annesi: **"Hayır,**

okullar açıldıktan sonra baban bizim yanımıza gelemeyecek" dedi annesi. Elif tekrar ağladı ve:

"Babam nerede?" diye sordu. Annesi isterlerse babasının mezarına gidebileceklerini ve onu orada

ziyaret edebileceklerini söyledi. Annesinin yanıtına yine ağlayarak tepki veren Elif'e annesi: **"Ben de**

senin gibi çok üzgünüm, sürekli ağlamak istiyorum, çok öfkeliyim, herkese kızmak istiyorum" dedi.

"Ağlamak, kızmak ve öfkelenmek en doğal hakkımız" dedi. Annesi ile aynı duyguları paylaştığını

fark eden Elif biraz daha annesine sokularak: **"Sen de beni bırakmayacaksın değil mi?"** dedi ve

ağlamaya devam etti. Annesi de Elif'e biraz sokularak: **"Seni yalnız bırakmayacağım, ihtiyaç**

duyduğun her an seninle olacağım" yanıtını verdi. Annesinin yanında olacağı yanıtına: **"Peki sen**

de ölecek misin?” sorusu ile Elif ağlamasını sürdürdü. Annesi: **“Herkes bir gün ölecek ama şu anda ben ölmeyeceğim ve senin yanında olacağım”** yanıtını verdi. Açıklamaların ardından Elif: **“Ama ben babamı da istiyorum!”** diye ayaklarını yere vurarak ağlamasının sesini yükselterek bağırmaya başladı. Elif’in biraz olsun sakinleşmesini bekleyen Zeynep Hanım: **“Öfkelenmeni anlıyorum ben de çok öfkeliyim, ayaklarını yere vurmak öfkeni geçiriyor mu yoksa başka şekilde öfkemizi ifade edelim mi?”** diye sordu. Elif: **“Bilmiyorum”** diye ağlamaya devam etti ama ayaklarını vurmaktan da vazgeçmişti. Annesinin her şeyi sakince her şeyi ona açıklaması onunda sakinleşmesine sebep oldu. Annesi: **“Eğer istersen anlamadığın konular hakkında bana sorular sorabilirsin, ben sana açıklama yaparım”** dedi. **“Eğer yeterli açıklamayı yapamazsam birlikte bu konuda daha bilgili birilerine gidebiliriz”** dedi. Elif bir nebze sakinleşmeye başladı.

Annesi Elif’e babasının kaybı ile ilgili konuşmadan önce bir uzman ile görüşmüştü. Uzmanının yönlendirmeleri doğrultusunda kızı ile konuşmasını gerçekleştirdi. Şimdi Elif’in hareketlerini gözlemleyecek babasının kaybına

ve yaşadıklarına karşı uzman desteği alıp almamasına karar vereceklerdi. Süreç elbette kolay atlatılmayacaktı ama Zeynep Hanım kızı ile birlikte bu süreci yaşamaya hazırdı.